

Forsætlig skatteunddragelse foreligger her-
 efter, når en skattepligtig for at unddrage
 det offentlige skat afgiver urigtige eller
 vildledende oplysninger til skattemyndig-
 hederne. Forsætlig skatteunddragelse vil
 også foreligge, når en skattepligtig har haft
 sikker formodning om, at de urigtige op-
 lysninger vil medføre underbeskatning.

Til nærmere belysning af det stillede
 spørgsmål skal man oplyse, at forsætlig
 skatteunddragelse er statueret i retspraksis
 som følge af, at den tiltalte havde foretaget
 urigtig regnskabsføring, eller der er udeholdt
 betydelige beløb gennem flere år. Åbenlyst
 usandfærdige forklaringer under selve straf-
 sagen om, hvorledes formuedifferencer er
 opstået, er også taget som afgørende indi-
 cium for forsæt.

Begrebet grov uagtsomhed har i prin-
 cippet det samme indhold indenfor som
 udenfor skattestrafferetten. I den straffe-
 retlige teori kræves til uagtsomhedens lav-
 mål, at den udviste mangel på agtpågiven-
 hed kunne og burde have været undgået af
 gerningsmanden, hvilket må bedømmes i
 forhold til det mål af agtpågivenhed, som
 med rimelighed kunne forlanges af den
 handlende under konkret hensyntagen til
 den foreliggende situation og til hans indi-
 viduelle evner og kundskaber.

Blandt de tilfælde, hvor der i retspraksis
 er idømt straf for grov uagtsomhed i hen-
 holdt til kontrollovens § 13, stk. 2, kan næv-
 nes sager angående selvstændige nærings-
 drivende, hvori den pågældende personligt
 har udvist forsømmelse eller uorden med
 hensyn til regnskabsførelsen.

For så vidt angår lønmodtagere med
 mindre løndifferencer, der opdages på grund
 af de af arbejdsgiverne indsendte lønsedler,
 vil disse differencer som regel blive bedømt
 som groft uagtsomme, idet det normalt vil
 have formodningen imod sig, at der fore-
 ligger forsæt til at unddrage sig skat, når
 det er overvejende sandsynligt, at forholdet
 vil blive opdaget ved ligningen.

Til belysning af sondringen i retspraksis
 mellem forsæt og grov uagtsomhed kan man
 i øvrigt henvise til de samtidig hermed frem-
 sendte hæfter „Domme i skattesager“, hvor
 skatteyderne er inddelt i følgende katego-
 rier: I Selvstændige erhvervsdrivende, II
 Landmænd med regnskab, III Landmænd
 uden regnskab og IV Lønmodtagere og lig-

nende. Indenfor hver kategori er der son-
 dret mellem A. Dom for forsæt og B. Dom
 for grov uagtsomhed.

Spørgsmål 11:

Udvalget anmoder om eventuelle vejled-
 ninger til skattemyndighederne vedrørende
 den administrative praktisering af begreber-
 ne forsæt og grov uagtsomhed.

Svar:

Det er alene ligningsrådet, der er bemyn-
 diget til at træffe afgørelse i sager vedrø-
 rende administrativ bødekendelse. Der er
 ikke udarbejdet vejledning til ligningsrådet
 vedrørende begreberne forsæt og grov uagt-
 somhed.

Spørgsmål 12:

Med eksempler ønskes det oplyst, hvor-
 ledes det vil kunne godtgøres, om undladelse
 af at indgive selvangivelse sker med forsæt
 til at undgå skatteansættelse.

Svar:

Såfremt det af en skatteyder erkendes, at
 han har undladt at indgive selvangivelse
 for at undgå skatteansættelse, må forsæt
 anses for godtgjort, og sagen vil i så fald
 kunne afsluttes administrativt, hvis be-
 tingelserne herfor i øvrigt er til stede. Hvis
 skatteyderen ikke indrømmer, at han har
 haft forsæt til at unddrage sig skattean-
 sættelse, vil spørgsmålet, om der foreligger
 overtrædelse af § 15, blive forelagt for dom-
 stolene, og domstolene må herefter på grund-
 lag af samtlige foreliggende bevisligheder
 afgøre, om der må antages at have foreligget
 et forsæt som omhandlet i § 15. Dette kan
 f. eks. tænkes, hvis det ved vidneudsagn
 godtgøres, at skatteyderen har givet ud-
 tryk for, at han forsøger at unddrage sig
 skatteansættelse.

Spørgsmål 13:

Hvor er det i tilfælde, hvor en skatteyder
 har overladt til en revisor at udfærdige og
 indsende selvangivelsen, mest hensigtsmæs-
 sigt at lægge ansvaret og bøderne?

Svar:

Det er den skattepligtige, der har ansvaret
 for, at den selvangivelse, som han indgiver
 til skattemyndighederne, er rigtig. Dette an-